

Sygn. akt I.Ca 250/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Cezary Olszewski (spr.)
Sędziowie:	SSO Antoni Czeszkiewicz SSO Małgorzata Szostak - Szydłowska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Ewa Andryszczyk

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2014 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z powództwa **R. P. i K. P.**

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o odszkodowanie

na skutek apelacji pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

od wyroku Sądu Rejonowego w Elku

z dnia 10 kwietnia 2014r., sygn. akt I C 87/13

I. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- 1) powództwo oddala w całości;
- 2) zasądza od powodów na rzecz pozwanego kwotę 2.265,62 zł (dwa tysiące dwieście sześćdziesiąt pięć złotych sześćdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) kosztów zastępstwa procesowego;

II. Zasądza od powodów R. P. i K. P. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem II – giej instancji.

Sygn. akt: I. Ca. 250/14

UZASADNIENIE

Powodowie K. P. i R. P. domagali się zasądzenia od (...) (...) w W. kwoty 8.302,50 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 16.07.2012 r. do dnia zapłaty. Jednocześnie domagali się przyznania od strony przeciwnej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podali, iż dnia 25.04.2012 r. doszło do kolizji drogowej, na skutek której został uszkodzony ich samochód marki A. (...) o nr rej. (...). Sprawca szkody w dacie zdarzenia posiadał aktualne ubezpieczenie w pozwanym Zakładzie (...) z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. W toku likwidacji szkody właściciele uszkodzonego pojazdu wynajęli pojazd zastępczy. Pozwany częściowo wypłacił odszkodowanie za korzystanie z pojazdu zastępczego, odmówił jednak przyznania odszkodowania za okres od dnia 23.05.2012 r. do dnia 05.07.2012 r. Za wynajem pojazdu została wystawiona faktura VAT na kwotę 8.302,50 zł brutto z siedmiodniowym terminem płatności do dnia 16.07.2012 r.

W odpowiedzi na pozew, (...)w W. domagał się oddalenia powództwa w całości i zasądzenia na jego rzecz kosztów procesu, w tym również kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych. Pozwany co do zasady nie kwestionował swojej odpowiedzialności za skutki wypadku, jednak w jego ocenie brak jest podstaw do przyznania odszkodowania za wynajem pojazdu zastępczego za okres wykraczający poza niezbędny czas przywrócenia pojazdu do stanu sprzed wypadku. Ubezpieczyciel podał, że pokrył pełne koszty wynajęcia samochodu po zaistnieniu szkody tj. od dnia 26.04.2012 r. do dnia 22.05.2012 r. W ocenie pozwanego, okres ten był wystarczający do przywrócenia samochodu powodów do stanu pierwotnego przy uwzględnieniu technologicznego czasu naprawy oraz dodatkowych czynności tj. sprowadzenia części zamiennych i oględzin.

Wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt: I. C. 87/13 Sąd Rejonowy w Elku zasądził od pozwanego na rzecz powodów kwotę 7.749,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 17 lipca 2012 r. do dnia zapłaty i w pozostałym zakresie oddalił powództwo. Rozstrzygając o kosztach procesu, Sąd Rejonowy nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Elku kwotę 162,42 zł tytułem nieuiszczonych wydatków w sprawie, zasądził od pozwanego na rzecz powodów kwotę 387,00 zł tytułem częściowego zwrotu opłaty sądowej i zniósł pozostałe koszty procesu pomiędzy stronami.

Z poczynionych przez Sąd Rejonowy ustaleń wynikało, że dnia 25 kwietnia 2012 roku około godz. 10⁴⁵ doszło do uszkodzenia pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...), należącego do K. i R. małżonków P.. Przyczyną kolizji było niezachowanie należytej ostrożności przy wykonywaniu przez kierującego pojazdem marki N. (...) o nr rej. (...) manewru cofania na parkingu przy ul. (...) II w E.. Sprawca kolizji posiadał wykupione u (...)w W. ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów. Szkada została zgłoszona w dniu zaistnienia kolizji. Oświadczenie sprawcy szkody odnośnie okoliczności zdarzenia wpłynęło do ubezpieczyciela dnia 10.05.2012 r.

Dnia 26.04.2012 r. przedstawiciel ubezpieczyciela dokonał oględzin uszkodzonego pojazdu oraz jego wyceny, a następnie sporządził kalkulację naprawy. Stwierdzono, iż uszkodzeniu uległy następujące części: błotnik przedni prawy (wgnieciony i porysowany), drzwi przednie prawe, zderzak tylny strona prawa, błotnik tylny prawy, błotnik tylny lewy, drzwi tylne lewe, drzwi przednie lewe. Poszkodowani naprawę pojazdu zlecieli firmie (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w E.. Powodowie pozostawili pojazd w warsztacie dnia 09.05.2012 r. oraz upoważnili do odbioru odszkodowania. Przed przystąpieniem do czynności dokonano oględzin przedmiotowego pojazdu i sporządzono dnia 14.05.2012 r. kalkulację naprawy, która zasadniczo różniła się od kalkulacji wykonanej przez likwidatora szkody. Pismem z dnia 14.05.2012 r. R. P. wniósł o ponowną weryfikację przedstawionego kosztorysu naprawy, w której uwzględniono części zamienne i z rynku wtórnego celem obniżenia kosztów.

Zakład (...) przyznał poszkodowanym kwotę 6.614,62 zł tytułem odszkodowania i w tym zakresie wydano dnia 16.05.2012 r. decyzję. Bezsorna wysokość odszkodowania została przekazana dnia 17.05.2012 r. na rachunek zakładu mechanicznego. Poszkodowani nie zgodzili się z dokonaną weryfikacją ubezpieczyciela oraz poinformowali, iż z uwagi na brak akceptacji kosztorysu sporządzonego przez firmę (...) Sp. z o.o. w E. naprawa uszkodzonego pojazdu nie została zakończona. Jednocześnie R. P. poinformował, iż w dalszym ciągu korzysta z pojazdu zastępczego. Naprawa pojazdu poszkodowanych rozpoczęła się dnia 20.05.2012 r. Na skutek odwołania ponowne oględziny pojazdu odbyły się w zakładzie naprawczym w dniu 21.05.2012 r. Na podstawie dokonanej czynności sporządzono kalkulację naprawy. Pismem z dnia 21.05.2012 r. Zakład (...) poinformował o braku podstaw do zmiany stanowiska z zakresie wysokości przyznanego odszkodowania. Od powyższej decyzji poszkodowany złożył odwołanie, wskazując iż naprawa pojazdu

nie została rozpoczęta z uwagi na brak akceptacji przez ubezpieczyciela kosztorysu naprawy sporządzonego przez autoryzowany serwis blacharsko – lakierniczy. Decyzją z dnia 19.06.2012 r. przyznano dodatkowe odszkodowanie w kwocie 353,21 zł. Dnia 4.07.2012 r. zakład mechaniki pojazdowej wystawił z tytułu naprawy pojazdu uszkodzonego fakturę VAT nr (...) na łączną kwotę 8.458,72 zł. Samochód uszkodzony stał w warsztacie do dnia 04.07.2012 r. Natomiast decyzją z dnia 13.07.2012 r. ubezpieczyciel przyznał odszkodowanie na kwotę określoną w/w fakturą i dopłacił różnicę w wysokości 1.490,89 zł, którą przekazano na rachunek warsztatu.

Poszkodowani dnia 26.04.2012 r. wynajęli pojazd zastępczy od P.H.U. (...) Pomoc (...) w O.. Ubezpieczyciel udzielił poszkodowanym gwarancji płatności za czas wynajmu na okres ośmiu dni. Następnie przedłużono gwarancję wypłaty odszkodowania o kolejne sześć dni, a w dalszej kolejności o cztery dni. Maksymalny czas wynajmu pojazdu określono na 27 dni tj. za okres od dnia 26.04.2012 r. do dnia 23.05.2012 r. Zakład (...) przyznał poszkodowanym odszkodowanie w kwocie 4.981,50 zł tytułem zwrotu wydatków za korzystanie z pojazdu zastępczego w okresie od dnia 25.04.2012 r. do dnia 22.05.2012r.

Poszkodowani w okresie od dnia 23.05.2012 r. do dnia 05.07.2012r. w dalszym ciągu korzystali z pojazdu zastępczego. Stawka usługi wynosiła 150,00 zł za dobę. O dalszej konieczności wynajmu pojazdu zastępczego poszkodowany poinformował ubezpieczyciela pismem z dnia 01.06.2012 r., wskazując na potrzebę dojazdów do pracy oraz zaspokajania innych potrzeb egzystencjalnych. Za wykonaną usługę PHU (...) Pomoc (...) w O. w dniu 09.07.2012 r. wystawiło na rzecz R. P. fakturę VAT nr F (...) na kwotę 8.302,50 zł brutto z terminem płatności do dnia 16.07.2012 r. z tytułu najmu pojazdu zastępczego. Pismem z dnia 17.07.2012 r. Zakład (...) odmówił przyznania odszkodowania za korzystanie z samochodu zastępczego w okresie od dnia 23.05.2012 r. do dnia 05.07.2012 r. w wysokości 8.302,50 zł, wskazanej w fakturze VAT nr F (...). Decyzją z dnia 10.09.2012 r. pozwany podtrzymał w tym zakresie stanowisko. Kwota wynikająca z powyższej faktury VAT nie została zapłacona przez poszkodowanych. Odebrali oni samochód z zakładu naprawczego dnia 05.07.2012 r.

Faktyczny czas naprawy uszkodzonego pojazdu z uwzględnieniem czynników technologicznych, okresu nabycia zamienników i przestoju związanym z dniami wolnymi od pracy w spornym okresie czasu wyniósł 42 dni.

Uszkodzony pojazd był wykorzystywany przez poszkodowanych dla celów prywatnych, a mając na uwadze fakt, iż nie posiadali innego auta wynajem auta zastępczego był konieczny i niezbędny. Nadto K. P. w dacie zaistnienia zdarzenia drogowego była w pierwszym trymestrze ciąży. Natomiast R. P. pracował zawodowo. W tym okresie poszkodowany doznał urazu w postaci skręcenia prawego stawu nadgarstkowego. Obecnie R. P. przebywa na świadczeniu rehabilitacyjnym, zaś K. P. odbywa staż w G.. Na utrzymaniu posiadają oni jedno dziecko w wieku pięciu miesięcy.

Pismem z dnia 18.10.2012 r. poszkodowani wezwali Zakład (...) do zapłaty kwoty 8.302,50 zł z tytułu najmu pojazdu zastępczego w terminie 7 dni.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy zważył, że zaistniały między stronami spór dotyczył celowości korzystania z pojazdu zastępczego, w okresie od dnia 23.05.2012 r. do dnia 05.07.2012 r.

Uwzględniając powyższe, Sąd I instancji odwołując się do orzecznictwa Sądu Najwyższego wskazał, że konieczność czasowego wynajęcia pojazdu zastępczego w okresie do naprawienia szkody należy zakwalifikować jako normalne następstwo zniszczenia pojazdu (tak: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 08.09.2004 r. o sygn. akt IV CK 672/03, Lex nr 146324). Z art. 361 k.c. wynika postulat pełnego odszkodowania, który sprawia, że należy uznać zobowiązanie ubezpieczyciela do zwrotu wydatków koniecznych na czasowe używanie z zastępczego środka komunikacji w związku z niemożliwością korzystania z niego wskutek zniszczenia na czas nie dłuższy niż czas zapłaty odszkodowania. Reguły wyrażone w powyższym przepisie nakazują przestrzegania zasady pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego. Podstawą funkcjonowania jest kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższyć wysokości faktycznie poniesionej szkody. Oceny, czy poniesienie określonych wydatków mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji

poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy (tak: uzasadnienie wyroku z dnia 20.02.2002 r., sygn. V CKN 1273/00, Lex nr 55515). Z kolei w uchwale z dnia 17.11.2011 r., sygn. III CZP 5/11 (Lex nr 1011468) Sąd Najwyższy zajął stanowisko, że odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego, nie jest ono uzależnione od niemożności korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej.

W świetle powyższego Sąd Rejonowy stwierdził, że w przedmiotowej sprawie wynajem samochodu zastępczego przez powodów był zasadny. Uszkodzony pojazd był wykorzystywany w życiu codziennym do celów osobistych dojazdów do miejsca zatrudnienia, na wizyty lekarskie albo też zrobienia zakupów. Pozbawienie ich możliwości korzystania z tego samochodu stanowi szkodę majątkową, a kompensacją jest zapewnienie poszkodowanym możliwości korzystania z pojazdu zastępczego. Niczym nieuzasadnione jest oczekiwanie, aby poszkodowani korzystali z komunikacji miejskiej i ponosili dodatkowe niewygodę i trudności w przemieszczaniu w sytuacji, gdy to sprawca szkody pozbawił ich możliwości swobodnego dysponowania przedmiotem własności.

W ocenie Sądu Rejonowego między uszkodzeniem pojazdu powodów a wynajmem pojazdu zastępczego istniał związek przyczynowy. Pojazd zastępczy został wynajęty na skutek uszkodzenia pojazdu w taki sposób, iż nie nadawał się do poruszania po drodze, w celu wykonywania codziennych spraw życiowych, a innego samochodu do wykonywania tych czynności poszkodowani nie posiadali. Na skutek wynajęcia pojazdu zastępczego i wystawienia faktury VAT powstał po ich stronie obowiązek jej opłacenia. Przysługiwało im więc roszczenie o zwrot kosztów wynajmu tego pojazdu. W ocenie Sądu Rejonowego, strata poszkodowanych w przypadku najmu pojazdu zastępczego, to także nieopłacony, ale wymagalny rachunek za najem pojazdu lub faktura VAT oraz zwrot opłaconych kosztów najmu. Oba pojęcia mieszczą się w pojęciu szeroko rozumianej szkody, która obejmuje nie tylko aktywa, ale i też pasywa. W niniejszej sprawie powodowie nie opłacili faktury VAT nr F (...) wystawionej dnia 09.07.2012 r., co oznacza że mogą oni skutecznie domagać się zwrotu kwoty koniecznej do jego opłacenia.

Sąd Rejonowy zważył również, że powodom zależało na naprawieniu pojazdu, który od dnia 09.05.2012 r. pozostawał w warsztacie naprawczym. Pozwany Zakład (...) kwestionował kosztorysy sporządzone przez zakład naprawczy. Naprawa ich samochodu rozpoczęła się dnia 20.06.2012 r. i trwała do dnia 05.07.2012 r. Pozwany ponosi winę ze przedłużający się okres likwidacji, albowiem z ubezpieczycielem musiała być uzgadniana każda część podlegająca naprawie, co też automatycznie przedłużało czas naprawy. Powodowie wykazali, iż ich pojazd został naprawiony, a koszt tej naprawy nie był sporny. Brakującą kwotę odszkodowania pozwany Zakład (...) wypłacił po ukończeniu naprawy samochodu powodów.

Bazując na opinii biegłego sądowego z zakresu mechaniki pojazdowej i ruchu drogowego Sąd Rejonowy wskazał, że łączny czas przestoju uszkodzonego pojazdu powodów związany z likwidacją szkody oraz czynnościami naprawczymi wyniósł 64 dni. Same czynności naprawcze łącznie z okresem oczekiwania na części mogłyby być wykonane w ciągu 8 dni.

W oparciu o treść opinii głównej i uzupełniającej niezbędny czas najmu Sąd Rejonowy określił na 42 dni. Sąd miał na uwadze 37 dni wskazane przez biegłego sądowego w opinii pisemnej głównej, nadto dwa dni z uwagi na zamknięty zakład naprawczy w sobotę, i trzy dni, jako okres oczekiwania na części zamienne. Wysokość stawki dziennej za wynajem pojazdu nie była kwestionowana przez stronę pozwaną stąd Sąd Rejonowy przyjął 150,00 zł do wyliczenia odszkodowania z tytułu najmu auta zastępczego. Rzeczywisty czas naprawy pojazdu, a w zasadzie jego przebywania w zakładzie naprawczym, składa się z okresów oczekiwania na przyjęcie do naprawy, w tym oczekiwania na zakup części i okresów rzeczywistej naprawy. Technologiczny czas naprawy określa największą, uzasadnioną technologią naprawy i organizacji pracy, liczbę dni wyłączenia samochodu z eksploatacji, przeznaczonych na naprawę począwszy od wstawienia samochodu na pierwsze stanowisko warsztatowe do finalnego opuszczenia samochodu z ostatniego stanowiska. W związku z powyższym Sąd Rejonowy uwzględnił roszczenie do kwoty 7.749,00 zł, a w pozostałym zakresie oddalił powództwo.

O odsetkach orzekł na podstawie art. 481 k.c. mając na uwadze termin płatności zakreślony w fakturze VAT nr F (...).

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd Rejonowy nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Elku kwotę 162,42 zł tytułem nieopłaconej części kosztów opinii biegłego. O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, na mocy przepisu art. 98 k.p.c. Na celowe koszty dochodzenia przez powodów ich praw składała się opłata sądowa od zasądzonego na ich rzecz odszkodowania w kwocie 387,00 zł. O pozostałych kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku w zakresie uwzględniającym powództwo wniósł pozwany (...) S.A. w W., zarzucając Sądowi Rejonowemu:

1) naruszenie przepisów postępowania, a w szczególności art. 233 § 1 k.p.c. poprzez nierozważenie w sposób wszechstronny zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności pominięcie znaczenia, jakie dla rozstrzygnięcia sporu miało stanowisko pozwanego wyrażone w piśmie z dnia 10 maja 2012 r.,

2) sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, polegające na przyjęciu, że zwłoka w wykonaniu naprawy pojazdu powodów ponad okres 27 dni po zgłoszeniu szkody zaistniała z przyczyn leżących po stronie pozwanego.

Wskazując na powyższe, wniósł o zmianę wyroku i oddalenie powództwa wraz z rozstrzygnięciem o kosztach procesu według norm przepisanych względnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania odwoławczego.

W odpowiedzi na apelację, powodowie domagali się jej oddalenia oraz zasądzenie od pozwanego na ich rzecz kosztów postępowania za obie instancje.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego zasługiwała na uwzględnienie.

Bezspornym pozostawało, że pozwany ubezpieczyciel na zasadzie art. 822 § 1 k.c. odpowiada za szkodę w pojeździe powodów spowodowaną przez sprawcę posiadającego u tegoż ubezpieczyciela ważne ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej. Zgodnie zaś z art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła.

Nie ulega wątpliwości, iż na dłużniku spoczywa obowiązek zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych i dotyczy to również wydatków z tytułu najmu pojazdu zastępczego. Nie wszystkie zatem wydatki pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnych mogą być refundowane, gdyż istnieje obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów (zob. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 17.11.2011 r., III CZP 5/11, OSNC 2012/3/28).

Uwzględniając powyższą zasadę, Sąd Okręgowy przychylił się do stanowiska skarżącego, iż powodowie nie wykazali w sposób należyty zasadności najmu pojazdu zastępczego za okres 42 dni, poczynając od daty 23 maja 2012 r.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że pojazd powodów został uszkodzony dnia 25 kwietnia 2012 r. i poczynając od dnia następnego wynajęli oni samochód zastępczy. Oględziny uszkodzonego pojazdu miały miejsce dnia 26 kwietnia 2012 r. i wówczas ubezpieczyciel określił zakres jego uszkodzeń oraz ustalił koszt jego naprawy na kwotę 6.614,62 zł. Dodatkowo ustalił inne istniejące uszkodzenia pojazdu, które powstały przed zdarzeniem. Dnia 9 maja 2012 r. powodowie pozostawili uszkodzony pojazd w warsztacie mechanicznym. Pozwany ubezpieczyciel pismem z dnia 10 maja 2012 r. poinformował powodów o ustaleniu bezspornej wysokości odszkodowania (6.614,62 zł) jednocześnie podkreślając, że jeżeli powodowie zdecydują się na rozliczenie szkody na podstawie faktur dokumentujących faktycznie poniesione koszty uzasadnionej naprawy, to ze względu na różnice

w cenie usług warsztatów naprawczych oraz cen części zamiennych, koszt naprawy ich pojazdu może być wyższy oraz że koszt naprawy nie może przekroczyć wartości pojazdu ustalonej na kwotę 16.200,00 zł (k. 67). Powodowie w związku z wyliczeniami ubezpieczyciela, nie wyrazili zgody na ustaloną przez niego kwotę odszkodowania, starając się dowieść na podstawie kalkulacji sporządzonej przez zakład naprawczy, iż koszt naprawy ich pojazdu opiewa na kwotę 13.898,35 zł (k. 19-25, 26). Kolejne oględziny uszkodzonego pojazdu powodów przeprowadzone przez ubezpieczyciela miały miejsce dnia 21 maja 2012 r., w trakcie których ustalono koszt jego naprawy na kwotę 6.967,83 zł (k. 27-34). Zmiana wysokości przyznanego odszkodowania wynikała z ustalenia dodatkowej części podlegającej wymianie, tj. chłodnicy powietrza doładowującego.

Poza sporem pozostaje również fakt, że ubezpieczyciel wypłacił powodom odszkodowanie za naprawę pojazdu – w pierwszej kolejności wypłacił kwoty bezsporne (6.614,62 zł i 353,21 zł), zaś po wystawieniu przez zakład naprawczy faktury za naprawę samochodu opiewającą na kwotę 8.458,72 zł (która to kwota została uzgodniona między ubezpieczycielem a zakładem naprawczym dnia 15 maja 2012 r. – k. 131) dopłacił on kwotę 1.490,89 zł. Dodatkowo pozwany ubezpieczyciel za wynajem przez powodów samochodu zastępczego za okres 27 dni (od 26.04.2012 r. do 22.05.2012 r.) wypłacił im kwotę 4.981,50 zł.

Bezsprzecznie, naprawa pojazdu powodów faktycznie została rozpoczęta dnia 20 czerwca 2012 r., a ukończona - 5 lipca 2012 r. Do momentu rozpoczęcia naprawy, pojazd powodów przebywał na terenie zakładu naprawczego, wobec którego nie były podejmowane żadne działania mające na celu przywrócenie jego do stanu używalności. Powodowie do tego czasu starali się podważać ustalenia ubezpieczyciela w zakresie ceny części samochodowych oraz konieczności użycia części alternatywnych. Nie kwestionowali oni zakresu naprawy. Poczynając od dnia 26 kwietnia 2012 r. do dnia 5 lipca 2012 r. powodowie korzystali z samochodu zastępczego. Ubezpieczyciel zrefundował im koszty wynajmu tego pojazdu do dnia 22 maja 2012 r., a odmówił za okres od 23 maja 2012 r. do dnia 5 lipca 2012 r. opiewający na kwotę 8.302,50 zł.

W niniejszej sprawie, pozwany ubezpieczyciel nie kwestionował zasadności wynajmu pojazdu zastępczego, a jedynie podważał okres, przez jaki korzystanie z niego było uzasadnione i pozostawało w związku przyczynowym ze szkodą podlegającą naprawieniu.

W świetle ustaleń biegłego sądowego z zakresu (...), który w sprawie niniejszej sporządził opinię wynika, że maksymalny okres niezbędny do wykonania naprawy pojazdu powodów wynosił 10 dni (z uwzględnieniem ewentualnego oczekiwania na części oraz dni wolnych od pracy), a więc krótszy niż ustalił to pozwany ubezpieczyciel w postępowaniu likwidacyjnym.

W ocenie Sądu Okręgowego, wobec wyżej wskazanych ustaleń, powodowie mieli świadomość, jaka jest kwota bezsporna dotycząca kosztów naprawy pojazdu deklarowana przez pozwanego, której wysokość limitowała wartość rynkowa pojazdu powodów w stanie sprzed wystąpienia zdarzenia powodującego szkodę i jaki jest zakres uszkodzeń. Nie było zatem przeszkód, aby bezpośrednio po zdarzeniu wydali oni dyspozycję dotyczącą naprawy ich pojazdu i żeby zakończyła się ona przed 22 maja 2012 r. Zauważyć bowiem należy, że maksymalny okres naprawy nie powinien przekraczać 10 dni. Wydłużenia tego okresu nie spowodowałyby także dodatkowe oględziny pojazdu przeprowadzone dnia 21 maja 2012 r. spowodowane wykryciem dodatkowej usterki w postaci uszkodzenia chłodnicy powietrza doładowującego.

Zdaniem Sądu Okręgowego, należy podzielić stanowisko skarżącego, iż brak jest przesłanek warunkujących winę pozwanego ubezpieczyciela w zwłóce z przystąpieniem do naprawy pojazdu powodów. Jediną różnicą pomiędzy początkowo ustalonym zakresem niezbędnych prac naprawczych a rzeczywiście wykonanych była wymiana chłodnicy powietrza doładowującego. Pozwany zaakceptował wymianę tej części podczas oględzin w dniu 21 maja 2012 r. Nie sposób zatem uznać, aby przez okres miesiąca od daty tych oględzin do daty faktycznego przystąpienia zakładu mechanicznego do naprawy (20 czerwca 2012 r.), pozwany odpowiadał za późne przystąpienie zakładu naprawczego do naprawy.

Z całą również stanowczością należy również stwierdzić, że zeznania przesłuchanych w sprawie świadków: M. K. i P. K. nie potwierdzają, aby pozwany ponosił winę za zbyt późne przystąpienie do naprawy uszkodzonego pojazdu. Przede wszystkim nie można zgodzić się, aby naprawa pojazdu trwała od kwietnia do czerwca 2012 r., pozwany nie ustalił zakresu naprawy oraz swojej odpowiedzialności, kategorycznie odmawiał wypłaty większej kwoty niż ustalił to w kalkulacji z dnia 26 kwietnia 2012 r., czy też powodowie ponieśli szkodę całkowitą. Przeczą temu nie tylko dokumenty zgromadzone w sprawie (por.: pisma – k. 67 i 165), ale też stanowiska stron procesu. Należy również stwierdzić, że w/ w świadkowie posługiwali się zbyt ogólnymi pojęciami i faktami, których nie można było odnieść konkretnie do stanu faktycznego. Ich zeznania w żadnym stopniu nie korelowały z wyżej wskazanymi dowodami.

Należy raz jeszcze podkreślić, że pozwany ubezpieczyciel w piśmie z dnia 10 maja 2012 r. ustalił bezsporną kwotę odszkodowania, która nie wymagała udokumentowania. Zazaczył przy tym, że istnieje możliwość dopłacenia do tej bezspornej kwoty, jeżeli powodowie przedłożą mu faktury za naprawę ich pojazdu dokumentujące faktycznie poniesione koszty naprawy. Nie było zatem przeszkód, aby powodowie już w maju 2012 r. mogli przystąpić do naprawy pojazdu, tym bardziej, że nie kwestionowali zakresu prac naprawczych. Jedyną kwestią sporną między stronami była wysokość części samochodowych podlegających naprawie, jednak obawy powodów co do tego, że pozwany nie wypłaci im większej niż wcześniej ustalił kwoty, nie były uzasadnione. W takiej sytuacji musieli oni bowiem spełnić tylko jeden warunek, a mianowicie udowodnić za pomocą faktur, iż ponieśli większy koszt.

W świetle powyższego, należy stwierdzić, że wynajem samochodu zastępczego po dniu 22 maja 2012 r. nie był uzasadniony, skoro do tego czasu powodowie mogli podjąć działania zmierzające do naprawy ich pojazdu i ją ukończyć. W związku z powyższym brak jest związku przyczynowego pomiędzy wynajmem samochodu zastępczego w okresie od dnia 23 maja 2012 r. do dnia 5 lipca 2012 r. a zdarzeniem powodującym szkodę.

Mając na względzie powyższe Sąd Okręgowy na zasadzie art. 386 § 1 k.p.c. uwzględnił apelację pozwanego.

Uwzględniając okoliczność, że apelacja pozwanego w całości okazała się zasadna, o kosztach postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 4 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490).